

ประวัติศาสตร์ชาวโรฮิงจา

ชาวโรฮิงจา คือมุสลิมที่อาศัยอยู่ทางตอนเหนือของยะไข่ (อาระกัน) และพูดภาษาโรฮิงจา นักวิชาการบางคนบอกว่า พวกเขาเป็นคนพื้นเมืองในยะไข่ ในขณะที่นักประวัติศาสตร์หลายคนกล่าวว่า พวกเขาเป็นผู้อพยพมาจากเบงกอล ในช่วงที่อังกฤษปกครอง และบางส่วนก็มาในช่วงที่พม่าได้รับเอกราช และช่วงสงครามกลางเมืองในบังคลาเทศ

มุสลิมได้เข้ามาอยู่อาศัยในอาระกันตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 แต่จำนวนไม่สามารถระบุได้แน่ชัด หลังจากสงคราม Anglo-Burmese ในปี 1826 อังกฤษ เข้าปกครองอาระกัน และอพยพผู้คนจากเบงกอลเข้ามาใช้แรงงาน จำนวนประชากรของมุสลิมคิดเป็น 5% ของชาวอาระกันในขณะนั้น (1869) แต่หลังจากนั้นไม่นาน จำนวนประชากรโรฮิงจาได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว บันทึกตามสำมะโนประชากรของอังกฤษระหว่างปี 1872 และ 1991 ได้ระบุว่าจำนวนประชากรมุสลิมในยะไข่ เพิ่มขึ้นจาก 58,255 คนเป็น 178,646 คน

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง เกิดความรุนแรงระหว่างกองกำลังมุสลิม ที่อังกฤษติดอาวุธให้ กับกองกำลังชาวยะไข่พื้นเมือง ทำให้ความขัดแย้งเพิ่มสูงขึ้น ในปี 1982 นายพลเนวิน ได้ทำรัฐประหารสำเร็จ และปฏิเสธความเป็นพลเมืองพม่าของชาวโรฮิงจา

ยุคสมัยอาณาจักร มรคอุ

หลักฐานของการตั้งถิ่นฐานของมุสลิมเบงกอลในดินแดนอาระกันครั้งแรก ย้อนกลับไปได้ถึงยุคของกษัตริย์ชาวพุทธนามว่า นรเมขลา (1430-1434) แห่งอาณาจักร มรคอุ (Mrauk U) หลังจากกษัตริย์นรเมขลาได้ลี้ภัยทางการเมืองไปอยู่ในเบงกอล(บังคลาเทศ)เป็นเวลา 24 ปี เขาได้กลับมาครองบัลลังก์ได้อีกครั้งในปี 1430 โดยการสนับสนุนด้านกำลังทหารจากสุลต่านเบงกอล ทหารชาวเบงกอลที่มาอยู่กับกษัตริย์นรเมขลา จึงตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนอาระกัน หลังจากนั้น เขายกดินแดนบางส่วนให้สุลต่านเบงกอล และยอมรับอธิปไตยของสุลต่านเบงกอลเหนือดินแดนเหล่านั้น

เพื่อแสดงถึงความเป็นข้าราชบริพารในสุลต่านเบงกอล ราชอาระกันได้ใช้ชื่อแบบอิสลาม และนำเงินเหรียญอิสลามมาใช้ในราชอาณาจักร กษัตริย์นรเมขลา ได้สร้างเหรียญที่มีอักษรพม่าอยู่ด้านหนึ่ง และอักษรเปอร์เซียอยู่อีกด้านหนึ่ง แต่ความเป็นรัฐทาสของอาระกันต่อเบงกอลเป็นไปในระยะเวลาสั้นๆ หลังจากที่สุลต่าน Jalaluddin Muhammad Shah ตายลงในปี 1433 ผู้สืบทอดของกษัตริย์นรเมขลาก็ตอบแทนด้วยการเข้ายึดเมืองรามูในปี 1437 และจิตะกองในปี 1459 อาระกันได้ยึดครองจิตะกองไปจนถึงปี 1666

ยุคแห่งชัยชนะของพม่า

หลังจากที่พม่าได้ชัยชนะต่ออาระกันในปี 1785 ชาวอาระกันจำนวน 35,000 คนได้หนีเข้าไปในเขตจิตตะกองของบริติชเบงกอลในปี 1799 เพื่อหนีเอาชีวิตรอด และแสวงหาการคุ้มครองจากบริติชอินเดีย ผู้ปกครองพม่าได้ประหารชาวอาระกันนับพันคน และขนย้ายประชากรส่วนที่เหลือ เข้าไปที่ภาคกลางของพม่า ทั้งอาระกันให้เป็นดินแดนที่แทบจะร้างผู้คนไปจนถึงช่วงที่อังกฤษเข้ามายึดครอง ในระหว่างนั้น มีทูตคนหนึ่งชื่อ Sir Henry Yule พบเห็นชาวมุสลิมจำนวนมาก ทำงานรับใช้ราชวงศ์พม่าในฐานะขันที และขันทีมุสลิมเหล่านี้ มาจากอาระกัน

ยุคการปกครองของจักรวรรดิอังกฤษ

อังกฤษได้ส่งเสริมให้ชาวเบงกอลที่อยู่ในดินแดนใกล้เคียง อพยพเข้าไปตั้งรกรากในดินแดนอาระกัน ในฐานะผู้ใช้แรงงานในฟาร์ม อังกฤษได้ยกเลิกเขตแดนระหว่างเบงกอลและอาระกัน ทำให้มีไม่ข้อจำกัดในการอพยพระหว่างดินแดน ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 ชาวเบงกอลนับพัน จากจิตตะกอง ได้เข้ามาตั้งรกรากในอาระกันและหางานทำ

สำมะโนประชากรของอังกฤษปี 1871 รายงานว่ามีมุสลิมอยู่ 58,255 คนในยะไข่ และในปี 1911 จำนวนมุสลิมได้เพิ่มขึ้นเป็น 178,647 คน คลื่นของผู้อพยพพากันหลั่งไหลเข้ามาตามความต้องการแรงงานราคาถูกในกิจการขุดเกลือของบริติชอินเดีย ผู้อพยพจากเบงกอล ซึ่งส่วนใหญ่ มาจากจิตตะกอง หลั่งไหลกันเข้ามาสู่เมืองทางตะวันตกของอาระกัน การอพยพของชาวอินเดีย(ในขณะนั้น) เข้าสู่พม่า ได้กลายเป็นปรากฏการณ์ระดับชาติของพม่า ไม่ใช่แค่ในอาระกัน

นักประวัติศาสตร์บันทึกว่า ในตอนต้นของศตวรรษที่ 20 ชาวอินเดียเข้าไปตั้งรกรากในพม่าไม่ต่ำกว่า 250,000 คนต่อปี จำนวนผู้อพยพได้เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอจนถึงจุดสุดยอดในปี 1927 ซึ่งมีจำนวนผู้อพยพสูงถึง 480,000 คน อย่างกึ่งได้แซงหน้านิวยอร์กในการเป็นปลายทางของผู้อพยพสูงสุดในโลก เมืองใหญ่หลายเมืองของพม่าอย่าง ย่างกุ้ง, ยะไข่, Bassein, Moulmein ผู้อพยพชาวอินเดีย กลายเป็นประชากรส่วนใหญ่ ชาวพม่าต้องตกอยู่ในความสิ้นหวัง

ผลกระทบของการย้ายถิ่นฐานมีความรุนแรงโดยเฉพาะในอาระกัน ในปี 1939 เจ้าหน้าที่ของอังกฤษได้แจ้งเตือนถึงความเป็นปรปักษ์กันระหว่างชาวอาระกันพื้นเมืองที่นับถือพุทธ กับผู้อพยพชาวมุสลิม และจัดตั้งคณะกรรมการนำโดย James Ester และ Tin Tut เพื่อศึกษาประเด็นการอพยพของมุสลิมเข้ามาในอาระกัน คณะกรรมการได้ให้คำแนะนำให้เพิ่มการรักษาความปลอดภัยระหว่างเขตแดนของทั้งสองกลุ่ม อย่างไรก็ตาม ผลของสงครามโลกครั้งที่สอง ทำให้อังกฤษต้องถอนกำลังออกจากอาระกัน

ยุคสงครามโลกครั้งที่ 2

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง กองทัพญี่ปุ่นได้บุกเข้าสู่พม่า ทำให้กองกำลังของอังกฤษต้องถอนกำลังไป และหมดอำนาจในดินแดนอาระกัน ทำให้เกิดความรุนแรงขึ้นระหว่างชาวอาระกันพื้นเมือง กับชุมชนมุสลิม อังกฤษได้มอบอาวุธให้กับมุสลิมโรฮินจาทางตอนเหนือของอาระกัน เพื่อสร้างแนวป้องกันการบุกของกองทัพญี่ปุ่น ในขณะที่ตัวเองกำลังหนีตาย แต่ชาวมุสลิมกลับใช้อาวุธนั้นเข้าทำลายหมู่บ้านของชาวอาระกัน แทนที่จะนำไปต่อต้านกองทัพญี่ปุ่น

ในเดือนมีนาคม 1942 ชาวโรฮินจาจากตอนเหนือของอาระกัน สังหารชาวอาระกันพื้นเมืองไปราว 20,000 คน และเพื่อตอบโต้ มุสลิมในเมือง Minbya และ Mrohaung จึงถูกชาวอาระกัน และ Karenni ฆ่าไปประมาณ 5,000 คน ในระหว่างนั้น กองทัพญี่ปุ่นได้กระทำการฆ่าข่มขืน และทรมานชาวมุสลิมในอาระกัน ทำให้มุสลิมอาระกันราวๆ 22,000 ต้องหลบหนีข้าม

พรมแดนไปเบงกอล นอกจากนี้ความรุนแรงยังไม่ได้จำกัดอยู่แค่มุสลิมในอาระกันเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงชาวอินเดีย และอังกฤษ ที่เข้ามาพำนักในช่วง ที่พม่าตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษ

เพื่อเตรียมการบุกกลับเข้าสู่พม่า อังกฤษได้จัดตั้งกองกำลังทหารอาสา (V-Force) กับชาวโรฮินจา ในช่วงสามปีที่อังกฤษสู้รบกับกองทัพญี่ปุ่น กองกำลังโรฮินจามุ่งโจมตีชุมชนชาวอาระกัน ใช้อาวุธที่ได้รับจากอังกฤษ เข้าทำลายวัดพุทธ โบสถ์วิหาร เจดีย์ และบ้านเรือนชาวอาระกันอย่างโหดเหี้ยม

ยุคจลาจลหลังสงครามโลก

ในระหว่างที่ปากีสถาน กำลังต่อสู้ทางการเมืองเพื่อแยกตัวออกจากอินเดีย ในปี 1940 มุสลิมโรฮินจา ได้ก่อตั้งองค์กรเคลื่อนไหวเพื่อแยกดินแดน ไปร่วมกับปากีสถานตะวันออก ก่อนที่พม่าจะได้รับเอกราชในปี 1948 ผู้นำมุสลิมได้ติดต่อกับ โมฮัมหมัด อาลี จินนาร์ ผู้ก่อตั้งปากีสถาน และขอความช่วยเหลือในการรวบรวมดินแดน Mayu เข้ากับ ปากีสถาน โดยอ้างความเข้ากันได้ทางศาสนาและสภาพตามภูมิศาสตร์ สองเดือนต่อมา กลุ่มสันนิบาตมุสลิมอาระกันตอนเหนือก็ถูกจัดตั้งขึ้นในเมืองหลวงของยะไข่ โดยมีเป้าหมายจะรวมดินแดนกับปากีสถาน แต่ข้อเสนอนี้ก็ไม่มีอะไรเป็นรูปธรรมเพราะผู้นำปากีสถานปฏิเสธ และกล่าวว่าเขาจะไม่แทรกแซงกิจการภายในของพม่า

หลังจากที่ถูกผู้นำปากีสถานปฏิเสธ ผู้อาวุโสของโรฮินจา ได้ก่อตั้งกลุ่มนักรบมุจาฮิดีน เพื่อดำเนินการจihadในพื้นที่ตอนเหนือของอาระกันในปี 1947 เป้าหมายของกลุ่มมุจาฮิดีน คือการสร้างรัฐอิสลามอิสระขึ้นในอาระกัน ในช่วงปี 1950s พวกเขาเริ่มใช้คำเรียกตัวเองว่า "โรฮินจา" เพื่อสร้างอัตลักษณ์สำหรับอ้างสิทธิ์เหนือดินแดน ขบวนการของพวกเขามีความก้าวหน้ามาก ในช่วงก่อนปี 1962 ที่จะมีการปฏิวัติโดยนายพลเนวิน เนวินได้ใช้ปฏิบัติการทางทหารต่อต้านโร

อินจาตลอคสองทศวรรษ ส่งผลให้มุสลิมในพื้นที่ต้องหนีไปยังประเทศเพื่อนบ้านอย่างบังคลาเทศในฐานะผู้ลี้ภัยสงคราม

ยุคหลังได้รับเอกราช และสงครามกลางเมืองบังคลาเทศ

จำนวนของผู้อพยพจากบังคลาเทศ หลังจากที่พม่าได้รับเอกราช ยังไม่แน่ชัดและเป็นที่ถกเถียงกันอยู่

ในปี 1955 มีการศึกษาที่ตีพิมพ์โดยมหาวิทยาลัยแอสตันฟอร์ด ผู้เขียนคือ Virginia Thompson and Richard Adloff ได้เขียนว่า "การอพยพหลังสงครามจากจิตตะกอง เข้าไปดินแดนนั้น เกิดขึ้นในระดับใหญ่มาก ในพื้นที่ Maungdaw and Buthidaung พวกเขาได้เข้าแทนที่ชาวอาระกัน"

ในระหว่างปี 1971 ถึง 1973 ได้เกิดสงครามกลางเมืองขึ้นในบังคลาเทศ ประกอบกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ทำให้เกิดการอพยพของมุสลิมเบงกาลีราวๆ 10 ล้านคน เข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ผู้ลี้ภัยจำนวนมากได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานทางตอนเหนือของยะไข่

ในปี 1975 บังคลาเทศได้ส่งทูตไปเจรจากับพม่า เพื่อขอร้องให้พม่าอย่าขับไล่ ผู้มูกรุก 500,000 คนในอาระกันในช่วงที่การเมืองภายในบังคลาเทศกำลังวุ่นวาย ในขณะที่กลุ่มพระสงฆ์ก็ออกมาประท้วงรัฐบาลโดยชูประเด็นว่าการอพยพของมุสลิมบังคลาเทศเข้ามาจะทำให้สัดส่วนประชากรเปลี่ยนแปลงไป นายพลเนวินได้ร้องขอสหประชาชาติเพื่อส่งคืนผู้ลี้ภัย และใช้กำลังทหารขับดันผู้อพยพ 200,000 คนกลับบังคลาเทศในปี 1978 บังคลาเทศประท้วงรัฐบาลพม่าและกล่าวหาว่า ได้ใช้กำลังขับไล่ประชากรมุสลิมพม่านับพันเข้าสู่บังคลาเทศ รัฐบาลพม่าตอบกลับว่าคนเหล่านั้นเป็นประชากรของบังคลาเทศ ที่เข้ามาอาศัยในพม่าอย่างผิดกฎหมาย หลังจากการเจรจาในเวทีสหประชาชาติ นายพลเนวินตกลงรับผู้ลี้ภัยจำนวน 200,000 คน กลับมา

พำนักในอาระกัน ในปี 1982 รัฐบาลบังคลาเทศได้แก้ไขกฎหมายพลเมืองและประกาศว่า "โรฮินจา" ทั้งหมด ไม่ใช่คนสัญชาติบังคลาเทศ และในปีเดียวกัน รัฐบาลพม่าก็ตรากฎหมายพลเมืองและประกาศว่า "ชาวเบงกาลี" เป็นชาวต่างชาติ

ความเคลื่อนไหวของโรฮินจาในปัจจุบัน (1990-ปัจจุบัน)

ตั้งแต่ปี 1990 ความเคลื่อนไหวของโรฮินจาแตกต่างจากในยุค 1950 ที่ใช้กองกำลังติดอาวุธก่อการกำเริบ การดำเนินการในยุคใหม่มุ่งเน้นการลี้ภัยต่างชาติ โดยชาวโรฮินจาที่หลบหนีออกมาได้ มีการสร้างเรือนขณพื้นเมืองโรฮินจา โดยนักวิชาการ โรฮินจา และเผยแพร่คำว่า "โรฮินจา" และใช้นักการเมืองปฏิเสธถิ่นกำเนิดในเบงกาลี นักวิชาการโรฮินจาอ้างว่า ยะไข่เคยเป็นรัฐอิสลามมานับพันปี หรือมีกษัตริย์มุสลิมปกครองยะไข่เป็นเวลา 350 ปี สมาชิกสภาชาวโรฮินจายังเคยกล่าวว่า "โรฮินจาอยู่อาศัยในยะไข่มาตั้งแต่ยุคที่พระเจ้าสร้างโลก อาระกันเป็นของเรา และมันเคยตกเป็นดินแดนของอินเดียมา 1,000 ปี" พวกเขา มักจะข้อย่อยถิ่นกำเนิดของโรฮินจาไปถึงนักเดินเรือชาวอาหรับ แต่การกล่าวอ้างนี้ถูกปฏิเสธในวงวิชาการว่าเป็น "นิทานที่แต่งขึ้นใหม่" นักการเมืองโรฮินจาบางคนใช้วิธีการทรานส์นักรประวัติศาสตร์นานาชาติว่า เข้าข้างชาวยะไข่ เพื่อปฏิเสธประวัติศาสตร์ที่มีหลักฐานอ้างอิง แม้กระนั้น เรื่องนี้ก็แพร่กระจายไปในวงกว้างหลังการจลาจลในปี 2012

ผลกระทบต่อประเทศไทย

การที่ชาวโรฮิงญาหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และได้เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบต่อไทยในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านสังคมจิตวิทยา

ชาวมุสลิมโรฮิงญาส่วนใหญ่ลักลอบเข้ามาขายแรงงานในไทย มีจำนวนหนึ่งที่ไปจดทะเบียนเป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าเพื่อให้ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในประเทศไทยชั่วคราวแต่อย่างไรก็ตามในอนาคต หากมีการพิสูจน์สัญชาติแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าชาวมุสลิมโรฮิงญา กลุ่มดังกล่าวจะต้องมีปัญหาเนื่องจากประเทศพม่าจะไม่ยอมรับว่าเป็นบุคคลสัญชาติพม่า ทำให้ต้องตกค้างเป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายอยู่ในประเทศไทย โดยบุตรหลานของกลุ่มเหล่านี้ จะเป็นเด็กไร้สัญชาติ ก่อให้เกิดปัญหาและภาระด้านสังคมให้กับประเทศไทยมากขึ้น

๒. ด้านความมั่นคง

๒.๑ ชาวมุสลิมโรฮิงญา ที่ลักลอบเข้ามาพักอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานาน ส่วนหนึ่งจะมีพฤติกรรมไปรวมกับกลุ่มผิดกฎหมาย เช่น รวมกับกลุ่มชาวปาเกีสถานปลอมแปลงเอกสารสำคัญต่างๆ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมเขาไปเกี่ยวข้องกับขบวนการอาชญากรรม ข้ามชาติหลายรูปแบบ เช่น การค้ามนุษย์ ปลอมแปลงหนังสือเดินทาง การค้าสิ่งผิดกฎหมาย เช่น ยาเสพติด

อาวุธสงคราม ตลอดจนการตั้งตัว เป็นผู้มีอิทธิพลเรียกเก็บค่าคุ้มครองจากผู้ลักลอบเข้าเมือง

๒.๒ เกิดขบวนการนำพาชาวมุสลิมโรฮิงญาจากพม่าเข้าไทย และขบวนการนำพาชาวมุสลิมโรฮิงญาจากไทยไปมาเลเซีย หรือกลุ่มประเทศมุสลิม

๒.๓ มีการจัดตั้งกลุ่ม Burmese Rohingya Association in Thailand (BRAT) เคลื่อนไหวในไทย เพื่อเรียกร้องสิทธิสถานะอยู่ในประเทศไทย

๒.๔ กลุ่ม RSO มีความเชื่อมโยงกับกลุ่มTaliban และนาย Osama bin Laden

โดยการรับความช่วยเหลือด้านเงินทุนและการฝึกทางทหาร เป็นสิ่งบอกเหตุที่สำคัญและมีความสอดคล้องกับแนวทางการจัดตั้งโลกมุสลิม(Muslim World) ขึ้นมาใหม่ ดังนั้นมุสลิม โรฮิงญาในประเทศไทยบางส่วนเป็นมุสลิมหัวรุนแรง

๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

เนื่องจากแรงงานในภาคอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรมบางประเภท เช่น การประมง กิจการต่อเนื่องจากการประมง การเกษตร แรงงานไทยทั้งในและนอกพื้นที่ไม่ยอมทำงานประเภทดังกล่าว ทำให้ผู้ประกอบการต้องใช้แรงงานต่างด้าว ประกอบกับแรงงานต่างด้าวเป็นแรงงานราคาถูก ทำงานคุ้มค่ามากกว่าแรงงานไทย จึงเป็นแรงผลักดันใหม่การใช้แรงงานต่างด้าวเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่จำนวนคนไทยว่างงานมีเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนจะส่งผลกระทบต่ออัตราค่าแรงพื้นฐาน

๔. ปัญหาด้านสาธารณสุข

ชาวโรฮิงญาที่หลบหนีเข้ามาใช้แรงงานในประเทศไทย อาจเป็นพาหะนำพาโรคติดต่อร้ายแรงมาสู่คนไทย เช่น โรคมาเลเรีย โรคเท้าช้างซึ่งทางการต้องเสียงบประมาณด้านสาธารณสุขจำนวนมากในการป้องกันโรคติดต่อ และการดูแลช่วยเหลือแรงงานดังกล่าวตามหลักสิทธิมนุษยธรรม

๕. ปัญหาด้านภาพลักษณ์ของไทยในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ

สำนักข่าวต่างประเทศได้รายงานว่ เจ้าหน้าที่ยามฝั่งของประเทศอินเดียได้ให้การช่วยเหลือผู้อพยพชาว

โรฮิงญาที่เรือยคนที่พยายามว่ายน้ำเข้าหาฝั่งซึ่งทั้งหมดอยู่ในสภาพที่อดโรยและขาดน้ำอย่างรุนแรง โดยกลุ่มผู้อพยพได้เล่าให้ฟังว่า พวกตนได้จ่ายเงินให้นายหน้าพาขึ้นเรือ เดินทาง

หลบหนีเข้าไปในประเทศไทย เพราะต้องการความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่กลับถูกทหารไทยควบคุมตัวแล้วบังคับให้ขึ้นเรือกลับประเทศของตนด้วยเรือที่ไม่มีเครื่องยนต์ปล่อยให้ลอยอยู่กลางทะเลด้วยอาหารและน้ำจำนวนเล็กน้อย(เป็นคำกล่าวอ้างของผู้หลบหนีชาวโรฮิงญา) ผู้อพยพกล่าวอ้างว่าการกระทำดังกล่าวของประเทศไทยส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตไปนับร้อยศพ เนื่องจากอดอาหารออกกลางทะเล ส่งผลให้นานาชาติตลอดจนถึงองค์กรต่างๆ โดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชน ออกมากล่าวหาว่าไทยกระทำการไร้ซึ่งมนุษยธรรม



ปัญหาไทยกับชาวโรฮิงญา

ระยะนี้มีข่าวคราว “ชาว มุสลิม โรฮิงญา” ชนกลุ่มน้อยในรัฐยะไข่ ของประเทศพม่า นับร้อยนับพันคน ได้พากันอพยพล่องเรือที่ตัดแปลงมาจากเรือประมง บรรทุกคนเต็มลำ หลายลำ ต่างเวลาต่างวาระ มุ่งหน้าขึ้นฝั่งทางภาคใต้ของประเทศไทย แล้วหาที่หลบซ่อน ก่อนที่จะปะปนไปกับแรงงานต่างด้าว

ข่าว ระบุว่า คนเหล่านี้หนีการถูกกดขี่ หนีการไล่ล่าจากรัฐบาลพม่า ที่ไม่ยอมรับชนเผ่ามุสลิมโรฮิงญา เป็นพลเมืองพม่า ทำให้ขาดโอกาสหางานทำ และขาดโอกาสทางการศึกษา จึงทิ้งบ้านหวังไปตายเอาดาบหน้า โดยมีนายหน้าที่หากินกับความลำบากของเพื่อนร่วมชนเผ่า จัดเรือและวางแผนการเดินทาง แลกกับค่าหัวคนละหลายหมื่นบาท

ที่บ้านเรา การจับกุมชาวโรฮิงญา ที่เป็นข่าวตอนแรกๆ เจ้าหน้าที่ไปพบคนเหล่านี้หลายร้อยคน ถูกกักบริเวณ ไว้ในอาคารแคบๆ กลางสวนในป่าลึก ซึ่งขณะที่พบ ทุกคนมีสภาพอดโรย

ข่าวระบุว่า พวกเขาถูกกระบวนกรค้ามนุษย์ ล่อลวงมาขาย

ทำให้คนไทยนึกภาพผู้หญิง ที่ถูกจับไปขายช่องในต่างประเทศ นึกถึงแรงงานที่ถูกหลอกไปเป็นทาส ฯลฯ เพราะฉะนั้น เมื่อข่าวนี้แพร่ออกไป ประชาชนต่างพากันนำข้าวปลา อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ไปช่วย มีการส่งหมอไปตรวจรักษา หลายคนถึงกับหลั่งน้ำตา ว่ามนุษย์ ทำกับมนุษย์ด้วยกันเช่นนี้ได้อย่างไร

กลุ่ม นักสิทธิมนุษยชน ประณามประเทศไทยไว้ก่อนว่า เป็นศูนย์กลางของแหล่งค้ามนุษย์ เรียกร้องและกดดันรัฐบาลไม่ให้ส่งชาวโรฮิงญาเหล่านี้กลับประเทศ เรียกร้องให้รัฐบาลหาที่พักพิง ตั้งศูนย์อพยพ และให้ติดต่อยุเอิน ส่งต่อไปยังประเทศที่สาม เพื่อรับตัวไป โดยเฉพาะประเทศมุสลิม

เพื่อความอยู่ร่วมกันอย่างไว้รอยต่อ แต่น่าแปลกที่ไม่มีประเทศใดยอมรับ

และที่น่าแปลกกว่านั้นคือ ทำไมนักสิทธิฯ ไม่เรียกร้องให้รัฐบาล (ประชาธิปไตย) พม่า รับผิดชอบ เพราะเป็นต้นตอผู้ก่อปัญหาโดยตรง โดยนอกจากให้รับตัวกลับประเทศ และต้องให้ความเป็นธรรมกับชาวโรฮิงญาด้วย

ข่าวว่า ชาวโรฮิงญา เดินทางมายังประเทศไทย เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ทางด้านคนไทยเจ้าหน้าที่ไทยก็ต้องดูแลในระดับที่ดีพอสมควร

จริง หรือ ที่พวกเขาถูกระบวนกรค้ามนุษย์นำออกมาขาย คำตอบที่น่าจะชัดเจนที่สุดคือ ไม่จริง หรือจริงไม่ทั้งหมด เพราะพวกเขาเต็มใจที่จะออกไปเสี่ยง เพื่อแสวงหาอนาคต แต่ไปเองไม่ได้ จำเป็นต้องพึ่งกระบวนกรค้ามนุษย์ ซึ่งได้ประโยชน์จากการช่วยเหลือให้เดินทางออกนอกประเทศ

ใน ด้านมนุษยธรรม ชาวโรฮิงญาเหล่านี้อยู่ในสภาพน่าสงสาร ซึ่งเราคิดว่า ในความเป็นคนไทย ก็พร้อมที่จะช่วยตามกำลังตามกรอบของเวลา แต่ถ้าถึงขั้นต้องรับผิดชอบในการเลี้ยงดู เช่น ตั้งศูนย์อพยพ ฝึกอาชีพ นำเข้าในระบบ แล้วหางานให้ทำ ให้ค่าแรงวันละ 300 บาท

ที่ มีข่าวว่ากำลังจะออกจากประเทศมาฝั่งพม่า จะมาอีกเป็นเรือนแสน คนไทยและประเทศไทย คงไม่อาจแบกรับภาระนี้ได้ ไม่ใช่ใจดำ แค่คนไทยด้วยกันเอง เรายังดูแลกันไม่ทั่วถึงเลย

ที่สำคัญคือ ปัญหาความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะชาวโรฮิงญา วันหนึ่งก็อาจนำปัญหาเข้าประเทศได้

ข่าวจาก “สปริงนิวส์” รายงานว่า แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม เคยพบว่า ชาวโรฮิงญาบางคน ถือสัญชาติมาเลเซียและอพยพเข้ามาก่อเหตุใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย

เมื่อวันอังคารที่ 29 มกราคม คอถัมน์ “หมายเหตุประเทศไทย” โดย “ลม เปลียนทิศ” จาก นสพ. ไทยรัฐ นำเสนอบทความ “เรื่องลึกลับของ โรฮิงญา” มีหลายประเด็นที่ไม่อาจมองข้าม

ลม เปลียนทิศ ระบุว่า ตัวเลขล่าสุดมี ชาวโรฮิงญา ถูกจับกุมในข้อหาหลบหนีเข้าเมือง 1,390 คน แล้ว นักข่าวต่างประเทศไปสอบถามถึงสาเหตุที่ต้องหนีจากบ้านเกิดรัฐยะไข่ ก็ ได้รับคำตอบว่า ไม่สามารถอยู่ในประเทศพม่าได้ เพราะถูกกดขี่ข่มเหงไม่มีงานทำ ไม่มีทางต่อสู้เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรม จึงต้องหนีออกมาทางเรือในฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อขอลี้ภัยไปประเทศที่ 3 และ ยืนยันว่า ขอมตายหากถูกส่งกลับพม่า

รัฐยะไข่ของพม่านั้นน่ากลัวยิ่งกว่าความตายเลยหรือ ใดๆ ที่พม่าเพิ่งจะเปิดประเทศ

ปลายปีที่แล้ว ชาวโรฮิงญา ก็เป็นข่าวไปทั่วโลก เมื่อชาวโรฮิงญาซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม เปิดศีกศาสนา กับ ชาวพุทธ ที่รัฐยะไข่ ฆ่ากันตายไปกว่าร้อยศพ ทำให้มีผู้ไร้ที่อยู่อาศัยกว่า 30,000 คน แม้แต่ อองซาน ซูจี ผู้นำฝ่ายค้าน ก็ปฏิเสธที่จะปราศรัยสนับสนุนชาวโรฮิงญา เพราะไม่ต้องการเข้าข้างใดข้างหนึ่ง

ลม เปลียนทิศ ให้แง่คิดอีกว่า รัฐยะไข่ ยากจนข้นแค้นจนชาวโรฮิงญาอยู่ไม่ได้ ต้องเสี่ยงตายลงทะเลหนีไปประเทศที่ 3 ทั้งที่ไม่รู้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร จริงหรือไม่ ยังสงสัย

ใน ปฏิทินทัวร์พม่า ของบริษัทนำเที่ยวไทย รัฐยะไข่ ก็เป็นหนึ่งในเมืองท่องเที่ยว เพราะเต็มไปด้วยโบราณสถานกว่า 140 แห่ง มีวัดดังมากมาย

ยิ่ง น่าสงสัยเมื่อ พญ.คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ บอกว่า มีข้อนำกังวล ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ในช่วงปี 2552 ตรวจพบ ชาวโรฮิงญา ถือบัตร สัญชาติ มาเลเซีย เข้ามาก่อนเหตุในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ยังสงสัยว่าเข้ามาเส้นทางใด เพราะ ชาวโรฮิงญาไม่มีศักยภาพพอที่จะลอบเรือไปขึ้นฝั่งที่มาเลเซียได้

คุณ หมอพรทิพย์ บอกด้วยว่า จากการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ยังพบว่าในกลุ่ม โรฮิงญาผู้ลักลอบเข้าเมือง มีการนำวัตถุระเบิดจากประเทศอินเดียเข้ามาด้วย ดังนั้น จึงน่าสงสัยว่าจะมีขบวนการ

ช่วยเหลือเคลื่อนย้ายคนกลุ่มนี้หรือไม่ แม้จะมีการผลักดันคนเหล่านี้กลับประเทศ แต่ในความเป็นจริง ชาวโรฮิงญาจะถูกส่งไปขึ้นฝั่งที่ จังหวัดสตูล ระนอง และจังหวัดอื่นๆ บางส่วนถูกส่งต่อไปยังมาเลเซีย

จากการตรวจสอบขยายผลที่พังกกลุ่มโรฮิงญา มีผู้ต้องหา 2 คนสารภาพว่า ชาวโรฮิงญาที่อพยพผ่านชายแดนด้านแม่สอด มาอาศัยที่สุโหงโก-ลก ก่อนถูกส่งตัวไปฝึกกับ “กลุ่มอาร์เคเค” และกลับเข้ามาก่อเหตุในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย

ประเด็นนี้น่าเป็นห่วงมาก รัฐบาลยังไม่มียุทธศาสตร์ชัดเจนว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร

ลม เปลี่ยนทิศ ตั้งคำถามว่า ทำไมชาวโรฮิงญาที่ยากจน จึงสามารถล่องเรือฝ่าทะเลอันดามันอันเว้งว้าง มาขึ้นบกที่จังหวัดระนอง-สตูล-สงขลา ได้อย่างแม่นยำ เป็นเรื่องที่ นายกฯ ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จะต้องให้กระทรวงการต่างประเทศ เปิดโปงต่อชาวโลก เพื่อแก้ปัญหาชาวโรฮิงญา และแก้ปัญหาภาคใต้ของไทยด้วย

กลับมาดูทางภาครัฐ การประชุมร่วมกรณีโรฮิงญา

ทุก หน่วยเห็นตรงกันว่า ยังไม่พบว่าเป็นขบวนการค้ำมนุษย์ แต่จากการเข้าช่วยเหลือพบว่าในที่เกิดเหตุเป็นเพียงการนำโรฮิงญามากักขัง เพื่อพักรอ

เป็นขบวนการนำคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองและให้ที่พักพิงแก่คนต่างด้าว

ขณะนี้มีความชัดเจนแล้วว่าทางการไทยได้ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม คือจัดหาที่พักและอาหาร อย่างไรก็ตาม คงจะต้องผลักดันให้ออกจากประเทศไทยภายใน 6 เดือน

ซึ่งทางการไทยจะประสานไปยังประเทศพม่าให้รับคืน รวมทั้งขอให้สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ หรือ “ยูเอ็นเอชซีอาร์” ประสานไปยังกลุ่มประเทศที่สามว่า มีประเทศใดต้องการให้ที่พักพิงกับชาวโรฮิงญาบ้าง

สำหรับ กระบวนการส่งมุสลิมโรฮิงญากลับ จะต้องมีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักสากลระหว่างประเทศ โดยทางการพม่าจะต้องมารับตัว ในลักษณะเดียวกับการส่งชาวพม่าที่หลบหนีเข้าเมือง

แนวทางแก้ไขปัญหาโรฮิงญา

ผมเคยเขียนบทความเกี่ยวกับโรฮิงญาไปบ้างแล้ว ก็ขอเขียนอีกครั้งหลังจากล่าสุดได้ไปสำรวจสถานที่กักกันของสำนักงานตำรวจเข้าเมือง และศูนย์สงเคราะห์สตรีและเด็ก กระทรวงพัฒนาสังคมที่จ.พังงา ในกรอบภารกิจของคณะกรรมการกิจการชายแดน สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้ตระเวนสำรวจสถานที่กักกันชาวโรฮิงญาไปทั่วประเทศ โดยเฉพาะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และที่ภาคใต้ ได้พบปะหารือกับผู้แทนราษฎรในท้องถิ่นและพี่น้องชาวไทยมุสลิม รวมทั้งคณะกรรมการกลางอิสลามประจำจังหวัด

ผมเองมีโอกาสมพบปะเป็นการภายในกับกรรมการในคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยที่กรุงเทพฯ ด้วย เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาชาวโรฮิงญา ที่กรุงเทพฯ คณะกรรมการกิจการชายแดนก็เชิญเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้องมาหารือ เพื่อร่วมหาแนวทางแก้ไข แต่การทั้งหมดจัดได้ว่ายังไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควร อีกทั้งอีกไม่นานนี้ จะเข้าสู่ฤดูกาลถือศีลอด(รอมฎอน) การช่วยเหลือดูแลก็มีลักษณะพิเศษ เพิ่มพูนจากการดูแลผู้อยู่ในที่กักกันทั่วไป

การพิจารณาพิจารณาก่อนอื่น ต้องมองเป็นเรื่องผสมผสานให้ได้ความสมดุลระหว่างกฎหมายตรวจคนเข้าเมืองกับหลักสากลว่าด้วยความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และเป็นเรื่องเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยที่นับถือศาสนาต่างจากผู้คนส่วนใหญ่ในประเทศพม่าและประเทศไทย แต่เมื่อชนกลุ่มน้อยโรฮิงญานับถือศาสนาอิสลาม ความเป็นภราดรภาพกับพี่น้องไทยมุสลิมก็มีความละเอียดอ่อน มีเครือข่ายข้ามเขตแดนไปยังโลกมุสลิมอย่างเลี่ยงไม่ได้ หรือนัยหนึ่งการกระทำใดๆ โดยภาครัฐของพม่าและไทยจะปราศจากซึ่งความรู้สึกรู้ร้อนรู้หนาวกับพี่น้อง

มุสลิมโลกนั้นมิได้ อีกทั้งชาวโรฮิงญาหนีร้อนมาพึ่งเย็น มาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร เพราะถูกกดขี่ ไม่ได้รับความยุติธรรม ไม่ได้รับการปฏิบัติเสมอเหมือนในดินแดนเกิด

การแก้ไขปัญหาก็ต้องคูลงอย่างน้อยใน 4 มิติ หรือ 4 กรอบระดับด้วยกัน และต้องดำเนินการคู่ขนานกันไป

ระดับแรกที่ประเทศต้นทางคือ พม่า รัฐบาลจากการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยเสรีนิยมเริ่มขยับแล้วคือ ทำการสำรวจประชากรโรฮิงญาเพื่อแยกแยะ โรฮิงญาท้องถิ่น(ในพม่า) กับชาวเบงกอล หรือชาวเชื้อสายเบงกอลที่อาจสวมรอยเป็น โรฮิงญาเข้ามาจากบังกลาเทศและอินเดีย และการให้ถิ่นพำนักถาวร ออกเอกสารแสดงตน ซึ่งประชาคมโลกโดยเฉพาะหมู่สมาชิกอาเซียนร่วมกับสหประชาชาติอาจร่วมกันเรียกร้องให้รัฐบาลพม่าให้สิทธิพลเมืองในโอกาสแรก ให้ความช่วยเหลือรัฐบาลพม่าและรัฐบาลท้องถิ่น(รัฐยะไข่)ในการสำรวจประชากร และการพัฒนาขั้นพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคต ตรึงมิให้ชาวโรฮิงญาคิดอ่านล่องเรือไปตายเอาดาบหน้า เป็นการส่งผลกระทบของพม่ามาให้ประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมโลก

ระดับที่สองคือ การช่วยเหลือดูแลชาวโรฮิงญาที่ติดค้างอยู่ในประเทศแรกรับ หรือระหว่างทาง (Transit) เช่น ไทย มาเลเซียและอินโดนีเซีย ให้ได้มาตรฐานที่ประชาคมโลกหรือพี่น้องชาวมุสลิมพึงยอมรับได้ หมายถึงเร่งเสริมความพร้อมในการรองรับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับหน่วยงานหลักในประเทศไทยชั้นนี้คือ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงชีวิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งที่ผ่านมายังเป็นลักษณะตามมีตามเกิด คือ มอบหมายมาจากรัฐบาลแล้วก็กระจายกันไปตามหน่วยงานสาขาทั่วประเทศ แต่มิได้จัดหางบประมาณจากส่วนกลางให้เพียงพอเป็นค่าเลี้ยงดูต่างๆ ค่าจ้างบุคลากรให้เพียงพอ และเพื่อการจัดทำสถานที่ให้สอดคล้องกับหลักมนุษยธรรม ศักดิ์ศรี และความเป็นมนุษย์

สภาพสถานที่กักขัง ณ วันนี้นั้น แออัดมากๆและสิทธิพื้นฐาน เช่นในการได้ออกมาสูดอากาศ ออกกำลังกายก็จำกัดมากๆ เพราะสถานที่ไม่อำนวย และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่เพียงพอที่จะดูแลป้องกันการหลบหนี

ปัญหาพื้นฐานอื่นๆ เช่น ล่ามไม่เพียงพอ สถานรักษาพยาบาลและบุคลากรการแพทย์
 พยาบาล ฌ ที่กักกัน หรืออุปกรณ์เพื่อใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา หรือการเรียนการสอนชั้น
 พื้นฐานเพื่อใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ก็ยังขาดเหลืออีกมาก

ขณะเดียวกัน การเปิดโอกาสให้คณะกรรมการกลางอิสลามเข้าไปร่วมดูแลอย่างจริงจัง
 เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระฝ่ายราชการ และยังเป็น การเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับชาวมุสลิม
 โรฮิงญาด้วย ก็ยังไม่เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ เป็นลักษณะ อีกทั้งคณะกรรมการกลางอิสลามแห่ง
 ประเทศไทยก็อยู่ในวิสัยที่จะช่วยพูดจากับโลกอิสลาม เพื่อร่วมให้ความช่วยเหลือได้อีกทางหนึ่ง
 นอกจากนั้นคณะกรรมการกลางอิสลามสามารถรับหน้าที่แทนฝ่ายราชการในการจัดหาสถานที่
 เป็นศูนย์กลางหรือศูนย์รวมดูแล โรฮิงญาทั้งหมดแทนที่จะกระจายไปจังหวัดต่างๆ ที่บางจังหวัด
 ไม่มีชุมชนมุสลิมร่วมดูแล ให้คำแนะนำ นอกเหนือจากความคับแค้นดังกล่าว

ในระดับที่สาม คือ การส่งไปยังประเทศที่สาม ซึ่งโอกาสการจะไปตั้งถิ่นฐานใน
 ประเทศขาประจำอดีต เช่น ประเทศตะวันตกต่างๆ ก็ดับแค้นลงเพราะปัญหาเศรษฐกิจภายใน
 และปัญหาการต่อต้านชาวมุสลิมเรื่องแรงงานมาแย่งงาน และเรื่องความรู้สึกเกรงกลัวลัทธิ
 สุดโต่งของการนับถือศาสนาที่นำไปสู่ความรุนแรงและเผชิญหน้า ฉะนั้นโอกาสการไปประเทศ
 ที่สามก็น่าจะเป็นภูมิภาคตะวันออกกลาง เพราะนับถือศาสนาเดียวกัน ที่สำคัญภูมิภาคนี้ต้องการ
 แรงงานทุกระดับ และชาวโรฮิงญาที่พักอาศัยอยู่ในตะวันออกกลางบ้างแล้ว เช่นที่
 ซาอุดีอาระเบียก็มีอยู่แล้วเป็นแสนๆคน ฉะนั้นรัฐบาลก็น่าจะประชุมหารือกับประเทศ
 ตะวันออกกลาง โดยร่วมกับสหประชาชาติเพื่อการนี้ได้

ในระดับที่สี่ คงเป็นไปได้ในกรอบอาเซียนเอง โดยเฉพาะไทยและมาเลเซีย ต่างขาด
 แรงงานอย่างมาก โดยเฉพาะแรงงานที่ไม่ต้องการความรู้หรือความชำนาญการมาก อีกทั้งไทยก็
 มีแรงงานพม่าอยู่มากมายถึง 3-4 ล้านคน ส่วนมาเลเซียก็มีแรงงานอินโดนีเซียหลายล้านคน
 เช่นกัน ทั้ง 2 ประเทศต่างยังต้องการแรงงานต่างด้าว เป็นส่วนที่จำเป็นยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ
 ให้เป็นตลาดที่มีความเสรี(การกีดกัน สร้างกฏเกณฑ์ มักมีนัยของการหาประโยชน์โดยมิชอบ

เป็นเรื่องกึ่งค้ำมนุษย์และการทุจริตคอร์รัปชัน) ฉะนั้น ไทยและมาเลเซียควรพิจารณาให้โรฮิงญาเป็นส่วนหนึ่งของแรงงานต่างด้าวที่ต้องการ และนำเข้าสู่ระบบได้

ช่วงรัฐบาลอภิสิทธิ์ได้มีการริเริ่มประชุมหารือ 5 ประเทศในภูมิภาคคือ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย บังกลาเทศ และพม่า และยังมีเวทีระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องผู้อพยพลี้ภัย ที่อินโดนีเซียและออสเตรเลียร่วมกันเป็นเจ้าภาพ ที่จะนำเรื่องโรฮิงญาหารือกันในระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกได้

เรื่องทั้งหมดนี้หน่วยงานหลักก็คือ สภาความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงมหาดไทยก็ควรเอาจริงเอาจัง และนำเสนอต่อรัฐบาลต่อรัฐสภา เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา และปรึกษากับวงการอิสลามไทยอย่างใกล้ชิด



เปิดใจโรฮิงญาผิดกฎหมายในไทย



ชาวโรฮิงญาที่อาศัยอยู่ในไทยอย่างผิดกฎหมาย ยอมรับว่าความเป็นอยู่ในไทยนั้นดีกว่าเมียนมา แต่เธอก็หวังที่จะได้กลับไปยังบ้านเกิด ขณะที่ นายสุรพงษ์ กองจันทึก ซึ่งมีชาวโรฮิงญาอยู่ในไทยกว่า 10,000 คน เนะรรัฐหาแนวทางแก้ปัญหาแทนการตรวจสอบด้านกฎหมายเพียงอย่างเดียว

หญิงชาวโรฮิงญา วัย 47 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในไทยมากกว่า 1 ปี เล่าว่าเธออพยพทางเรือมาจากรัฐยะไข่ของเมียนมา พร้อมกับลูก 2 คน โดยถูกหลอกว่าจะพาไปทำงานที่มาเลเซีย แต่กลับถูกพาขึ้นฝั่งไทยและถูกขังในค่ายพักชั่วคราวเป็นเวลา 3 เดือน ระหว่างนั้นนายหน้าได้เรียกค่าไถ่กับลูกชายของเธอที่ทำงานในไทย โดยให้จ่ายเงินไถ่ตัวทั้งหมด 3 คน ประมาณ 80,000 บาท

เธอยอมรับว่าความเป็นอยู่ในไทยนั้นดีกว่าเมียนมา แต่ด้วยสถานะที่ไม่ถูกกฎหมายในไทย จึงหวังว่ารัฐบาลเมียนมาจะยอมให้สิทธิพลเมืองแก่ชาวโรฮิงญาเพื่อที่จะกลับไปยังบ้านเกิด

ขณะที่ นายหม่อง ซอ นู ประธานสมาคมชาวโรฮิงญาในประเทศไทย ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อเป็นเครือข่ายให้ความช่วยเหลือแก่ชาวโรฮิงญาในประเทศไทย มีสมาชิกประมาณ 2,000 คน ระบุว่ารู้สึกยินดีหากรัฐบาลจะเข้ามาตรวจสอบสมาคมและดูแลให้จัดตั้งอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ด้าน นายสุรพงษ์ กองจันทึก ประธานอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนด้านชนชาติ ผู้ไร้สัญชาติ แรงงานข้ามชาติ และผู้พลัดถิ่น สภานายความ ระบุว่าขณะนี้ตัวเลขชาวโรฮิงญาที่อยู่ในไทยทั้งถูกต้องกฎหมายและไม่ถูกต้องกฎหมายมีมากกว่า 10,000 คน พร้อมแนะนำว่ารัฐบาลควรขอข้อมูลจากชาวโรฮิงญาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่มากกว่ามุ่งตรวจสอบทางด้านกฎหมายเพียงอย่างเดียว



รัฐบาลพม่า ปฏิเสธมอบสิทธิความเป็นพลเมืองให้ชาวโรฮิงญา แม้อูกกกดดัน จากยูเอ็น ซี ชาวโรฮิงญาในรัฐยะไข่ เป็นชาวบังกลาเทศที่อพยพเข้าเมืองผิด กฎหมาย



สำนักข่าวต่างประเทศ รายงานว่า รัฐบาลพม่าได้แถลงว่า จะไม่มอบสิทธิความเป็นพลเรือนให้ชาวมุสลิม ที่อ้างตัวเองว่าเป็นชาวโรฮิงญาอย่างเด็ดขาด แม้ว่าจะมีแรงกดดันครั้งใหม่จากสหประชาชาติ หรือยูเอ็น ซึ่งระบุว่า ชนกลุ่มน้อยที่ไร้สัญชาติ เป็นกลุ่มที่ถูกข่มเหงรังแกมากที่สุดในโลก

ทั้งนี้พม่ามอง ว่า ชาวโรฮิงญาในรัฐยะไข่ เป็นชาวบังกลาเทศที่อพยพเข้าเมืองผิดกฎหมาย และปฏิเสธที่จะให้สิทธิความเป็นพลเมืองแก่คนพวกนี้ ซึ่งคาดว่า มีชาวโรฮิงญาหลายหมื่นคนอาศัยอยู่ในพม่า ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรัฐยะไข่ ทางตะวันตกของประเทศ ซึ่งเคยเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงทางเชื้อชาติหลายครั้ง

สำหรับเหตุรุนแรงในรัฐยะไข่ เมื่อปีก่อน มีคนเสียชีวิตหลายคนและไร้ที่อยู่อาศัย 140,000 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวโรฮิงญา ทำให้นานาชาติแสดงความเป็นกังวลในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก พร้อมทั้งตำหนิรัฐบาลพม่าเรื่องการแก้ปัญหาของชนกลุ่มน้อย

"ความคิดเห็น" ของคนพม่าต่อโรฮิงญา



ประเทศพม่า ที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ เพราะมีประชากรกว่า 100 ชนเผ่า แต่สำหรับชาวมุสลิมโรฮิงญาแล้ว คนพม่าจำนวนไม่น้อยยังไม่ยอมรับ เช่นเดียวกับรัฐบาลพม่าที่ไม่ให้สัญชาติ ทำให้ชาวโรฮิงญาในพม่า มีสภาพเป็นบุคคลไร้สัญชาติ จึงมีชีวิตความเป็นอยู่ค่อนข้างยากลำบาก ไม่สามารถเข้าถึงระบบบริการต่างๆ ได้ดีเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การประกอบอาชีพ และสาธารณสุข

แม้ในความเป็นจริง คนพม่าที่เป็นชาวพุทธและชาวโรฮิงญาที่เป็นมุสลิม จะมีการติดต่อสัมพันธ์กันในการซื้อขายแลกเปลี่ยน เช่น คนพม่านำสินค้าไปค้าขาย ส่งต่อให้ชาวโรฮิงญา หรือชาวโรฮิงญาเป็นแรงงานหาปลาในเรือประมง แล้วนำมาขายต่อให้คนพม่ากลางทะเล เพื่อส่งขายต่อในตลาด เพราะชาวโรฮิงญาไม่สามารถขึ้นฝั่ง ซึ่งเป็นพื้นที่นอกเขตมุสลิมได้

จากการสอบถามความคิดเห็นของชาวพม่า ทีมข่าวไทยรัฐทีวี พบว่า คนพม่าที่เกลียดชังชาวโรฮิงญานั้น เพราะพวกเขารู้สึกว่าชาวโรฮิงญาไม่ใช่พลเมืองของพม่า แม้ว่าในอดีตจะมีชาวโรฮิงญา

งญาอยู่ในพม่ามานานหลายสิบปีแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้มีจำนวนมากและสร้างปัญหาดังเช่นในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้มองว่า ปัญหาโรฮิงญาเป็นเรื่องใหญ่ และสื่อมวลชนของพม่าเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เท่าใดนัก

แต่ท่ามกลางความขัดแย้งที่ยังมีอยู่ในประเทศ ก็ยังมีชาวพม่าอีกส่วนหนึ่งที่เปิดใจยอมรับความสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับกลุ่มมุสลิมโรฮิงญาได้

ทีมข่าวไทยรัฐทีวี ได้เดินทางไปสำรวจยังชุมชนชาวพุทธแห่งหนึ่ง ในเมืองซิตตเว รัฐยะไข่ ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับชุมชนมุสลิม โดยมีจุดตรวจของตำรวจเป็นแนวกัน เราได้พบกับชายวัย 52 ปีคนนี้ เขาบอกกับทีมข่าวว่า สำหรับตัวเขาแล้ว ในอดีตที่ไร่ทำนา ได้พบปะพูดคุยและค้าขายกับชาวโรฮิงญาบ่อยครั้ง โดยรู้สึกว่าเขาเหล่านั้นเป็นเสมือนเพื่อน แต่ในปัจจุบันที่ได้เปลี่ยนอาชีพมาค้าขายในพื้นที่ ประกอบกับทางการพม่ามีการแบ่งพื้นที่ชุมชนพุทธและมุสลิมอย่างเข้มงวด จึงไม่ค่อยได้พบปะกับชาวโรฮิงญาอีก

และแม้ว่าเหตุจลาจลที่เกิดขึ้นระหว่างชาวพุทธและมุสลิม ในปี 2556 จะทำให้หมู่บ้านของเขาได้รับผลกระทบจากเพลิงไหม้ จนทำให้บ้านเรือนที่เคยมีอยู่ถึง 500 หลังคาเรือน เหลืออยู่เพียง 395 หลังคาเรือนเท่านั้น แต่เขาก็เข้าใจถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และไม่หลงเหลือความรู้สึกเคืองแค้นต่อชาวโรฮิงญาอยู่เลย

อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาวาโรฮิงญานั้น ย่อมขึ้นอยู่กับท่าทีของรัฐบาลพม่า ที่จะจัดการกับปัญหาความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติ ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะแม้แต่ในบางประเทศ คนเชื้อชาติเดียวกันยังเกิดความแตกแยก และเข้าห้ำหั่นกัน เพียงแค่ความเห็นต่างทางการเมือง จนเกิดการยึดอำนาจ และต้องใช้เวลาในการสร้างความปรองดอง

ข่าวไทยรัฐทีวี รายงาน

ชะตากรรมชาวโรฮิงญา รัฐบาลไทยต้องแก้ไขให้สุดทาง และตรงจุด !!!

2 ปีก่อน น่าจะมกราคม 2556 เจ้าหน้าที่ชุดหนึ่งของ กอรมน.ภาค4และดีเอสไอ ได้บุกทลายแคมป์ที่พักชาวโรฮิงญาแห่งหนึ่งใน ต.ป่าดงบาดังเบซาร์ อ.สะเตา จ.สงขลา

แคมป์ในสวนยางพารา มีอาคารไม้ โรงนอนสำหรับนอนรวมกันได้กว่า 200 คน มีโรงครัว กระทะ หม้อหุงข้าวขนาดใหญ่ เหมือนโรงครัวในวัดที่เลี้ยงคนจำนวนมาก

การทลายแคมป์โรฮิงญาในครั้งนั้น มีการจับกุมลาวโรฮิงญาในข้อหาหลบหนีเข้าเมือง ชาวโรฮิงญากว่า 200 คน ถูกนำตัวเข้าคุก ในห้องกัก ตม.หลายแห่งในจังหวัดสงขลา

ฉันไปทำข่าวนี้ พบชาวโรฮิงญา ที่ต้องมาติดคุก หลังติดอยู่ในแคมป์นานกว่า 4 เดือน ส่วนผู้หญิงและเด็กถูกส่งบ้านพักเด็กสงขลา

หากจำกันได้ ข่าวนี้ทำให้พี่น้องมุสลิมในพื้นที่มาช่วยเหลือเรื่องอาหาร และทำให้คนไทยเริ่มเข้าใจในชะตากรรมชาวโรฮิงญา มนุษย์ที่ไร้รัฐ ไม่มีตัวตน ไม่มีแผ่นดินอาศัย ไม่มีการรับรองใดๆให้กับพวกเขา จนต้องหนีตายจากรัฐอะร่ากันของพม่า ข้ามน้ำข้ามทะเล มายังประเทศไทย เป้าหมายมีทั้งมาเลเซีย ประเทศที่ 3

ประเทศไทย เป็นเป้าหมายสำหรับบางคน แต่ประเทศไทยกลายเป็นทางผ่าน ที่ขบวนการนายหน้าทั้งขบวนการนำพา และค้ำมนุษย์ ใช้เป็นเส้นทางในนำพาชาวโรฮิงญา หลอกหลวงว่า เมื่อลงเรือมาแล้ว จะถึงเป้าหมายประเทศมาเลเซีย จ่ายเงิน 40,000-50,000 บาท

แต่เมื่อมาถึงไทยจะถูกกักไว้ในแคมป์เพื่อรอเดินทางข้ามมาเลเซีย ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นเพียงคำกล่าวอ้างเพื่อใช้เรียกค่าไถ่จากชาวโรฮิงญา หรือเพิ่มค่าตัวนั่นเอง !!!

การกระทำลักษณะนี้ เข้าข่ายการค้ามนุษย์อย่างปฏิเสธไม่ได้ เพราะ ชาวโรฮิงญา ที่เป็นเหยื่อ มี ทั้งเด็ก ผู้หญิง ผู้ชาย ที่ถูกหลอกลวง และการกักขัง และเรียกค่าไถ่ชาวโรฮิงญา มันคือการค้า มนุษย์!!!

ฉันติดตามคดีนี้เมื่อ 2 ปีก่อนจนพบว่า ในทางคดีไม่มีการจับกุมใครในฐานะการค้ามนุษย์ได้ มี เพียงเจ้าของพื้นที่ที่เป็นคนให้ที่พักพิงชาวต่างด้าว ซึ่งเป็นคนไทย ถูกออกหมายจับ ไม่ได้ติดคุก แต่คนที่ติดคุกกลับเป็นชาวโรฮิงญา ที่ถูกจับกุมในข้อหาหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย และติด นานกว่า 1 ปี จนเกิดกรณีชาวโรฮิงญา หลบหนี แหกคุก ทั้งในจ.สงขลา และพังงา มีข่าวชาว โรฮิงญาถูกข่มขืน

มาตรการทางกฎหมายของไทย เมื่อชาวโรฮิงญาไม่ใช่เหยื่อการค้ามนุษย์ที่ต้องดูแลคุ้มครอง แต่ เป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย สิ่งที่ได้ทำคือการผลักดัน ชาวโรฮิงญา กลับประเทศ!!!!

ชาวโรฮิงญา ไม่ได้รับรองให้เป็นชาวพม่า แต่มาจากพม่า นี่จึงกลายเป็นแนวทางที่ไทยใช้แก้ไข ปัญหาชาวโรฮิงญา ด้วยการระบุว่า พวกเขาเป็นชาวพม่า

การผลักดันชาวโรฮิงญากลับประเทศ พม่า จึงเหมือนการข่มขืนซ้ำ!!!! เพราะพวกเขาจะถูกนำพา เข้าประเทศไทย และเข้าสู่วงจรการค้ามนุษย์อีกครั้ง

ฉันพยายามตามหาข้อเท็จจริงนี้ ตามข้อมูลที่ชาวโรฮิงญา บอกว่า การที่เจ้าหน้าที่ไทยใช้วิธี ผลักดันชาวโรฮิงญากลับพมานั้น พวกเขาไม่ถึงบ้านแน่นอน

มีนาคม 2557 ฉันมาติดตามข่าวโรฮิงญาอีกครั้ง เมื่อทราบข่าวว่าจะมีการผลักดันชาวโรฮิงญา กลับพม่า ฉันไปติดตามเรื่องนี้ที่ระนอง และตั้งใจที่จะหาคำตอบที่ว่า

การผลักดันชาวโรฮิงญากลับพม่า ไม่ใช่ทางออกที่ถูกต้อง !!!

ในขณะที่เจ้าหน้าที่เตรียมส่งตัวชาวโรฮิงญากลับ ฉันสัมภาษณ์พวกเขาบอกว่า อยากกลับ ไม่ อยากอยู่ไทยแล้ว ไม่อยากถูกติดคุก อยากกลับบ้าน จะกลับบ้าน ภาพพวกเขาดีใจ เป็นภาพหนึ่ง

ทำให้เชื่อได้ว่า พวกเขาอยากกลับบ้านจริง แต่แท้จริงแล้วไม่ พวกเขาแค่ไม่อยากติดคุก และอยากออกทะเล เพื่อหาทางกลับมาใหม่เท่านั้นเอง เพราะพวกเขาหนีตายจากพม่า เขาจะไม่มีทางกลับไปอีก ทรายใดที่พม่ายังไม่ยอมรับชาวโรฮิงญาเป็นคนพม่า !!!

ฉันวางแผน ชื่อ โทรศัพท์ 1 เครื่องให้คนที่น่าเชื่อได้ว่า จะเป็น สายลับ ในการติดต่อได้ว่า เมื่อออกทะเลไปแล้วพวกเขาไปไหน!!!

หลังเจ้าหน้าที่นำตัวชาวโรฮิงญา ลงเรือ ที่ระนอง จะไปส่งในน่านน้ำพม่า ที่ฝั่งเกาะสอง !!

ปฏิบัติการค้นหาความจริง จึงเริ่มต้นขึ้น

ฉันและ พล.ต.ต.ชัชชัย ปิตะนิละบุตร ผู้บังคับการ ตม.6 จึงขึ้นบินกับสกายริพอร์ต เพื่อตรวจสอบว่าเรือที่ไปส่งชาวโรฮิงญา จะไม่กลับมาอีก การบินสำรวจไม่พบเรือต้องสงสัย แต่วันรุ่งขึ้นฉันข้ามฝั่งไปเกาะสอง ของพม่า

การทำงานครั้งนี้ ผู้การ ตม.6 เห็นด้วยที่จะร่วมทำงานในทางลับกับฉัน และเราก็ได้คำตอบนั้นจริงๆ

สายที่ให้โทรศัพท์ ส่งข่าวมา 1 ครั้ง บอกว่าถึงเกาะสองแล้ว มีเรือมารับ พวกเขาบอกว่า เขาเรือจะกลับพม่า เขาบอกว่ามี 10 คนไท่ได้ขึ้นเรือ และลงในฝั่งเกาะสอง

ขณะนั้นฉันอยู่เกาะสอง เขารถไปตามหาชาวโรฮิงญา ในจุดที่เรือจอดส่งพวกเขา ได้ความว่ามีชาวโรฮิงญาถูกจับ 10 คนจริง และได้คำตอบว่า ถ้าชาวโรฮิงญาลงเรือขึ้นฝั่งที่เกาะสอง จะไม่มีทางกลับรัฐอะร่ากันไค้แน่นอนเพราะพวกเขาไม่มีบัตรประชาชนพม่า ถ้าตำรวจ เจอพวกเขาก็จะถูกจับกุม !!!

ฉันมั่นใจว่าพวกเขาลงเรือของขบวนการค้ามนุษย์กลับไทยแน่นอน แต่ปัญหาคือ ฉันติดต่อสายลับที่ให้โทรศัพท์ไม่ได้!!! แต่โชคดีที่ฉันให้เบอร์อีกคนไว้ จากนั้น 1 วัน เขาโทรมาแจ้งว่าอยู่ในแคมป์ จ.ระนอง

ปฏิบัติการติดตามชาวโรฮิงญาคนที่ถูกผลักดันกลับจึงเป็นจริง

5 วันต่อมา 8 มีนาคม 2557 ชาวโรฮิงญา 10 คน ในชุดนั้นถูกส่งไปทำเรือปัตตานี สายแข็งข่าวขอความช่วยเหลือ ฉันทแจ้ง ผู้การ ตม.6 พล.ต.ต.รัชชัย ซึ่งต้องขอขอบคุณที่จริงใจในการทำงานเรื่องนี้ จนได้ช่วยชาวโรฮิงญามาได้ 5 คน อีก 5 คนถูกนำลงเรือไปแล้ว ซึ่ง 5 คนที่ช่วยมาได้ ฉันทตรวจสอบจากภาพก่อนลงเรือ และหมายเลขที่ถูกผลักดันกลับ ทุกคนมีหมายเลขตรงกัน หน้าตรงกันกับกลุ่มนั้น เราจึงได้คำตอบร่วมกันว่า ชาวโรฮิงญาที่ถูกผลักดันกลับ ถูกซ่อนกลับมาในไทย และถูกขายไปตามช่องทางต่างๆ เช่น การลงเรือประมง หรือการขายให้นายหน้า ตามจังหวัดต่างๆ ซึ่งปลายทางผู้ขาย คือการเป็นแรงงานผิดกฎหมายในไทย

นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งจากความจริงที่พบ การทำงานในครั้งนั้น ยังเป็นที่มาของการค้นพบ แคมป์กักขังชาวโรฮิงญาที่สตูล การล่อซื้อนายหน้าเรียกค่าไถ่ ซึ่งเป็น สจ.ในจ.สตูล และการจับกุมชาวมุสลิมอุยกูร์ กลางสวนยางพาราในจ.สงขลา อีกว่า 200 คน

ผ่านมากกว่า 1 ปี ชาวอุยกูร์ก็ตกอยู่ในชะตากรรมเดียวกับชาวโรฮิงญา ถูกขังในห้องกัก กลับจีนก็ไม่ได้ ไปไหนก็ไม่ได้

เห็นใจประเทศไทยนะที่ต้องมาแก้ปัญหานี้ แต่พวกเขาคือเพื่อนมนุษย์ !!! การหาทางช่วยเหลือพวกเขา ดีกว่าการผลักไส!!!

ขอบคุณที่รัฐบาลจะจริงจังจัดการกับพวกค้ายมนุษย์ อยากเห็นการจับกุม ดำเนินคดี และอยากเห็นการแก้ปัญหาเรื่องนี้ให้สุดทาง !!!!

ฝากพี่น้องสื่อมวลชนที่ติดตามข่าวโรฮิงญา ด้วยนะคะ มีอีกหลายประเด็นที่ต้องช่วยกันต่อ
ขอบคุณมากค่ะ

นักวิชาการชี้อังกฤษ-พม่าต้นตอร่วมกันของปัญหาโรฮิงญา



ในการสนทนาทางออนไลน์กับบีบีซีไทย หัวข้อ “โรฮิงญา” นายคุณยภาค ปรีชารัชช อาจารย์ประจำโครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระบุว่า อังกฤษไม่ใช่ต้นเหตุปัญหาโรฮิงญาเพียงฝ่ายเดียว แต่ต้นนโยบายสร้างอาณานิคมภายในของเมียนมาร์ และบทบาทของญี่ปุ่นที่เคยหนุนชาวพุทธในรัฐยะไข่ล้วนมีส่วนด้วย ด้านนายศิววงศ์ สุขทวี ผู้ประสานงานเครือข่ายองค์กรที่ทำงานด้านประชากรข้ามชาติ เสนอใช้แรงงานชาวโรฮิงญาอย่างมีเงื่อนไขควบคุม แทนที่จะเสี่ยงนำคนเหล่านี้ไปขังแรมปี

นายคุณยภาค กล่าวว่า การไหลบ่าของชุมชนโรฮิงญาเข้ามาในเมียนมาร์ เกิดขึ้นในยุคอาณานิคม ซึ่งอังกฤษได้รวมเขตเทือกเขาอาระกันให้เข้าใกล้กับเขตเทือกเขาจิตตะกอง อังกฤษนั้นแม้จะไม่ช่วยเหลือกลุ่มโรฮิงญาในการเรียกร้องเอกราช แต่ก็ได้ให้การสนับสนุนทางการเมืองและอาวุธบางส่วนแก่ชาวโรฮิงญา แต่ในขณะเดียวกัน นโยบายสร้างอาณานิคมภายในและการฟื้นฟูของลัทธิพุทธนิยม ชาตินิยมในพม่า ก็เป็นต้นเหตุให้ชนชายขอบอย่างโรฮิงญาต้องถูกผลักไส ดังนั้น

จึงต้องยอมรับว่า พม่าเองก็เป็นฝ่ายก่อปัญหาเช่นกัน

นอกจากนี้ ขณะที่กองทัพญี่ปุ่นในสมัยสงครามโลกครั้งที่สองได้ยึดตราผ่านเข้ารัฐยะไข่ในปัจจุบัน ได้เกณฑ์ชุมชนชาวพุทธไปเป็นกองกำลังเสริมกองทัพองค์จักรพรรดิญี่ปุ่น ในขณะที่กองทัพสัมพันธมิตรได้รับชาวมุสลิมซึ่งรวมทั้งโรฮิงญาพื้นถิ่นเป็นกองกำลังลาดตระเวน จึงเกิดการปะทะกันของมุสลิมโรฮิงญาและพุทธยะไข่ จึงนำไปสู่ความวอดวายของชุมชนแต่ละฝ่าย

นายคุณยภาค เสนอแนวคิดให้ไทยใช้ประโยชน์จากผู้อพยพชาวโรฮิงญาซึ่งมีทักษะในเชิงจรยุทธ์ ให้ช่วยทำหน้าที่ควบคุมด่านตรวจ ดูแลการลาดตระเวนทางทะเล ซึ่งเป็นภารกิจในการดูแลความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ใดๆก็ดี ต้องมีการควบคุม รวมทั้งการคุมกำเนิดและไม่จำเป็นต้องรับเข้ามาอยู่ในระบบของกองทัพอย่างเป็นทางการ

ด้านนายศิววงศ์ มองผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาเป็นแรงงานที่เป็นกำลังการผลิตได้ ควรเปิดโอกาสให้คนเหล่านี้ได้ออกมาทำงานภายใต้การควบคุมและมีเงื่อนไข เช่น จำกัดการเดินทาง ซึ่งจะทำให้ไทยได้แรงงานมาตอบสนองในภาคเศรษฐกิจและทำงานที่คนไทยไม่ต้องการทำ แทนที่จะท่วมงบประมาณนำคนเหล่านี้ไปขังไว้เป็นแรมปี

ข้อพึงระวังในปัญหาโรฮิงญา

จากการติดตามข่าวสารการกักขังทรมานชาวโรฮิงญาในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ของไทยมาชักระยะ ผมค่อนข้างมีความกังวลและอยากแสดงความเห็น 3 ประการ เกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบ ปัญหาของชาวโรฮิงญา โดยมีประเด็นสังเขปดังนี้

1. พฤติกรรมของขบวนการค้ามนุษย์ในไทย เริ่มมีรูปลักษณะไม่ต่างอะไรกับสาร์ตละของแนวคิด สังคมแบบดาร์วิน หรือ Social Darwinism ซึ่งนอกจากจะมองเห็นคนไม่เท่าเทียมกันแล้ว ยัง สนับสนุนการผูกขาดอำนาจธุรกิจของกลุ่มนายทุน ในแง่ที่ว่าคนที่แข็งแรงและเหมาะสมที่สุด เท่านั้น จึงจะสามารถอยู่รอดได้ในระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ฉะนั้น ความแตกต่างระหว่าง นายทุนกับชาวโรฮิงญาซึ่งตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้ามนุษย์ จึงเป็นภาพสะท้อนที่ชี้ให้เห็นถึง ระนาบความต่างทางชนชั้นอันเป็นผลจากกระบวนการคัดสรรทางธรรมชาติตามสมมุติฐานของ ดาร์วิน

โดยหากสังคมไทยยังคงปล่อยให้มีการใช้ความรุนแรงผ่านกฎสังคมแบบดาร์วิน เหมือนๆ กับที่ ชาวโรฮิงญากำลังเผชิญอยู่เช่นนี้ ก็มีแนวโน้มว่า หากในอนาคตเกิดมีคนไทยหรือกลุ่มชาติพันธุ์จากที่ อื่นๆ ทั่วโลก ต้องเผชิญกับสภาวะตบตันทางเศรษฐกิจและการขาดไร้ซึ่งสิทธิเสรีภาพพื้นฐาน แห่งความเป็นมนุษย์ พวกเขาเหล่านั้นอาจจะต้องเผชิญกับชะตากรรมที่ขมขื่นเฉกเช่นกับที่ชาว โรฮิงญากำลังสัมผัสลิ้มรสอยู่หรือไม่

ทว่า การถูกทรมานบีบบังคับทางร่างกายจิตใจอย่างรุนแรงนั้น อาจทำให้เหยื่อการค้ามนุษย์ ตัดสินใจประดิษฐ์กระบวนการตอบโต้กลุ่มนายทุนขนาดใหญ่ จนกลายเป็นประเด็นการปฏิวัติ ลูกฮือปกป้องเผ่าชนที่อาจแพร่ระบาดในวงกว้างจนปะทุคุโชนบานปลายกลายเป็นปัญหาใหญ่ ทั้งของรัฐไทย หรือรัฐอื่นๆ รอบโลก ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

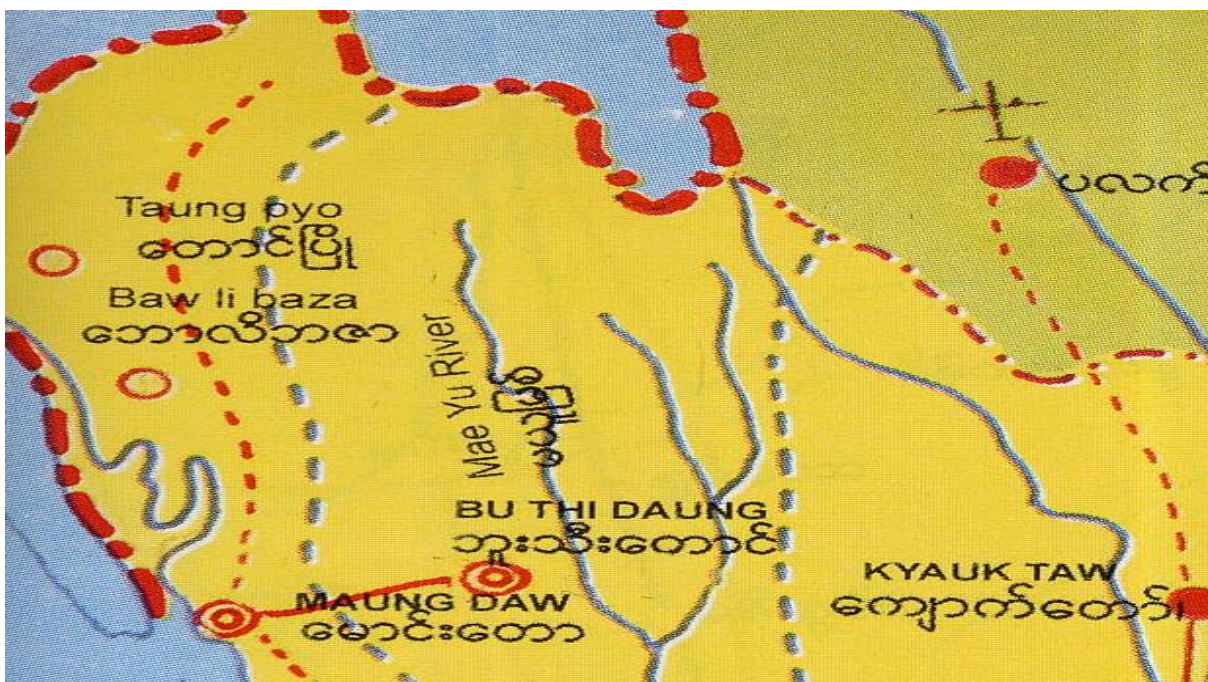


2. ปัญหาโรฮิงญาปัจจุบัน มีรากเหง้ามาจากสถานการณ์ความขัดแย้งในพม่าและบังคลาเทศ ดังที่ Shwe Lu Maung นักวิชาการด้านศาสนาชาติพันธุ์ในพม่า ได้เคยกล่าวไว้ว่า การเติบโตอย่างต่อเนื่องของประชากรมุสลิมในบังคลาเทศ ได้บีบรัดให้มีกลุ่มชนมุสลิมจำนวนมากทั้งจากบังคลาเทศ เอเชียใต้ หรือชาวโรฮิงญาในรัฐอาระกัน (ยะไข่) บางส่วน เริ่มอพยพแทรกซึมเข้าไปในพื้นที่ตอนในของพม่ามากขึ้น (รวมถึงดินแดนอื่นๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้)

การแผ่ขยายของประชากรและขบวนการเผยแพร่ศาสนาอิสลาม กลับมีจังหวะที่สัมพันธ์พอดีกับการฟื้นลัทธิชาตินิยมแนวพุทธสุดโต่งของพระสงฆ์และชาวพม่า/ชาวยะไข่หลายกลุ่ม ที่กินลึกแผ่คลุมไปถึงกระบวนการต่อต้านมุสลิมโรฮิงญา โดยการถูกบีบประคบตีได้จากพลังทั้งสองศูนย์เช่นนี้ ได้สร้างสภาวะจนมุมไร้แต้มต่อให้กับชาวโรฮิงญา ทั้งการถูกสงสยจากรัฐบาลพม่า หรือแนวร่วมชาวพุทธพม่า-ยะไข่ ถึงความเกี่ยวพันโยงใยกับการขยายตัวของศาสนาอิสลาม และความยากลำบากมากขึ้นในการอพยพกลับเข้าบังคลาเทศที่เต็มไปด้วยปัญหาความแออัดประชากร โดยแรงบีบคั้นเช่นนี้ ได้ทำให้ชาวโรฮิงญาไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากการอพยพระหกระเหินตามท้องทะเลจนกลายเป็นคนเร่ร่อนไร้รัฐตามดินแดนต่างๆ

กอบปรักกับ ปัญหาน้ำทะเลหนุนและพายุไซโคลนในบังคลาเทศและบางส่วนของรัฐอาระกัน ที่ ค่อยๆ ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่ทำกินจนทำให้เริ่มมีการแข่งขันแย่งชิงดินแดนกันในวง กว้าง ทั้งในมิติการอพยพของประชากรมุสลิมจากบังคลาเทศ หรือการพยายามขยายตัวของชุมชน พุทธพม่าในรัฐยะไข่ ซึ่งนับเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่มาพร้อมกับความเปลี่ยนแปลงในยุค โลกาภิวัตน์

ฉะนั้น การบรรจบกันของพลังการขยายตัวของลัทธิอิสลามนิยม ลัทธิพุทธ-พม่าชาตินิยม และ ความผันผวนทางนิเวศสิ่งแวดล้อม อาจถือเป็นไตรมิติ (Three Dimensions) ที่หน่วยงานความ มั่นคงและนักสิทธิมนุษยชนไทย ควรมองให้ถึงหรือวิเคราะห์ให้ละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะดำเนิน นโยบายต่อชาวโรฮิงญาอย่างเป็นรูปธรรม



3. แนวรบบระหว่างศาสนาพุทธกับอิสลามที่ผสมปนเปกกับวงขัดแย้งทางชาติพันธุ์และความ เหลื่อมล้ำระหว่างศูนย์กลาง-ชายขอบ เคยเกิดขึ้นมานานหลายสิบปีแล้ว ตรงเขตภูเขาจิตตะกอง (Chittagong Hill Tracts) และหลายส่วนของเทือกเขาอาระกันและเทือกเขาฉิ่น ซึ่งตรงเขตภูเขา จิตตะกองของบังคลาเทศ ได้ปรากฏการอพยพของชุมชนมุสลิมเบงกอลเพื่อเข้าไปตั้งถิ่นฐานลด คุลอิทธิพลของประชากรพุทธและชนชาติพันธุ์พื้นถิ่นอื่นๆ เช่น พวกจ๊กมา โดยในจุดภูมิ

รัฐศาสตร์ตามวงเทือกเขาเหล่านี้ มักมีนัยบรรพปฏิวัติโรฮิงญาเข้าไปเกี่ยวข้องทั้งในแง่ของการจัดตั้งขบวนการปลดปล่อยดินแดน และการเกี่ยวพันในคมขัดแย้งระหว่างศาสนา

ตัวอย่างข้างต้น อาจทำให้รัฐไทยต้องระมัดระวังและพึงยับยั้งปราบปรามขบวนการค้ำมนุษย์มิให้บานปลายไปมากกว่านี้ เพราะนั่น อาจเป็นการกระตุ้นให้เกิดการฟื้นตัวของนักรบปลดปล่อยอิสระโรฮิงญา ที่เราให้ปริมาณพลความขัดแย้งเคลื่อนตัวจากแนวเขาตามชายแดนพม่า-อินเดีย-บังคลาเทศ เข้าสู่แนวเขาชายแดนไทย-มาเลเซีย หรือตามจุดอื่นๆ ของภาคใต้ไทย ซึ่งอาจส่งผลให้เทือกเขาสันกลาคีรีและแม้แต่เทือกเขานครศรีธรรมราช แปลงสภาพเป็นขุนเขาจรยุทธ์ขนาดใหญ่ของนักรบไร้รัฐต่างถิ่น

โดยอาจส่งผลเสียต่อระบบความมั่นคงรัฐไทย เพราะแค่การเปิดปฏิบัติการค้นหาทำลายเครือข่ายค้ำมนุษย์หรือกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในจังหวัดปลายแดนใต้ตรงเขตภูเขา กองทัพไทยยังต้องระดมทรัพยากรจำนวนมากในการตรวจจับปราบปรามฝ่ายตรงข้าม เพราะฉะนั้น หากมีขบวนการปฏิวัติปลดปล่อยโรฮิงญาหรือกลุ่มแนวร่วมที่เห็นอกเห็นใจอื่นๆ เข้าขยายวงพันธมิตรปลดปล่อยอิสระภาพตรงเขตขุนเขาภาคใต้ น่าเชื่อว่ากองทัพภาคที่ 4 คงต้องทำงานหนักขึ้นในการกำหนดยุทธศาสตร์ยุทธวิธีทางการเมืองการทหาร

ท้ายที่สุด ผมคิดว่ารัฐและสังคมไทยควรตระหนักถึงปัญหาโรฮิงญากันอย่างจริงจัง โดยพยายามยับยั้งไม่ให้ปัญหาการทรมาณเหยื่อมนุษย์มีความรุนแรงไร้ศีลธรรมไปมากกว่านี้ ขณะที่การดำเนินนโยบายภายในประเทศ การฟื้นฟูสภาพจิตใจชาวโรฮิงญาพร้อมนำกลุ่มคนเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจความมั่นคงบนพื้นฐานของความเป็นธรรม (และให้อยู่ในมาตรการหรือวงควบคุมที่รัดกุม) น่าจะส่งผลดีมากกว่าการกดขี่ขูดรีดทรมาณหรือการผลักไสเนรเทศเพียงอย่างเดียว ส่วนนโยบายระหว่างประเทศ การดำเนินความสัมพันธ์กับพม่าที่เป็นรัฐต้นเหตุ หรือมาเลเซียที่เป็นรัฐมุสลิมอาเซียน อาจจะไม่เพียงพอ โดยรัฐไทยควรต้องเพิ่มขนาดกิจกรรมทางการทูตกับบังคลาเทศ หรือกระชับกรอบความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับกลุ่มประเทศรอบอ่าวเบงกอลเพื่อสร้างแนวร่วมสำหรับการแก้ปัญหาโรฮิงญาให้มีน้ำหนักมากขึ้น



รายงาน

เรื่อง ชาวโรฮิงญา

จัดทำโดย

- 1.น.ส. ชุตติกาญจน์ กันทาธรรม รหัส 571772043
- 2.น.ส. จันทกานต์ ลำฉกรรจ์ รหัส 571772026
- 3.น.ส.ประภัสสร เกตุมา รหัส 571772092
- 4.น.ส.พรพิมล ศิลาสุข รหัส 571772101
- 5.น.ส.วัลย์พร ชันชวีจารณ์ รหัส 571772134

สำนักวิชากฎหมาย สาขาวิชานิติศาสตร์

เสนอ

อาจารย์ สุรัชย์ อุพารวงศ์

รายงานวิชานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชากฎหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

LW 0102 ภาคเรียนที่ 3/2557

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

คำนำ

รายงานเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา กฎหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน LW 0102 ซึ่งกลุ่มของดิฉันได้รวบรวมเนื้อหาทั้งหมดเกี่ยวกับ ชาวโรฮิงญา รายงานเล่มนี้กลุ่มของดิฉันได้ตั้งใจจัดทำขึ้นเป็นอย่างยิ่ง กลุ่มของดิฉันหวังว่ารายงานเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านหรือผู้ที่พบเห็นอย่าง ไม่น่ามากก็น้อย หากเกิดข้อผิดพลาดบางประการ ในหนังสือเล่มนี้ กลุ่มของดิฉันขออภัยไว้ ณ.ที่นี้ด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

1.น.ส. ชุติกาญจน์ กันทาธรรม รหัส 571772043

2.น.ส. จันทกานต์ ลำฉกรรจ์ รหัส 571772026

3.น.ส.ประภัสสร เกตุมา รหัส 571772092

4.น.ส.พรพิมล ศิลยสุข รหัส 571772101

5.น.ส.วลัยพร ชันธิวิจารณ์ รหัส 571772134

ผู้จัดทำ

อ้างอิง

<http://news.sanook.com/1802286/>

<http://www.uasean.com/aroundasean/795>

<http://pantip.com/topic/33622256>

<http://www.tacdb-burmese.org/>

<https://www.facebook.com/NORoHingya>

<http://th.wikipedia.org/>

<http://www.thairath.co.th/>

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ประวัติชาวโรฮิงญา	1-7
ความเคลื่อนไหวของโรฮิงญาในปัจจุบัน (1990-ปัจจุบัน)	7
ผลกระทบต่อประเทศไทย	8-10
ปัญหาไทยกับชาวโรฮิงญา	11-14
แนวทางแก้ไขปัญหาโรฮิงญา	15-18
เปิดใจโรฮิงญาผิวดกกฎหมายในไทย	19-21
ความคิดเห็น" ของคนพม่าต่อโรฮิงญา	22-33